

30.7.2009

Kuhmolaisen Eskil Piiran jälkeläiset saapuivat Nurmekseen viettämään sukujuhlaansa. Leppoisa tilaisuus päätettiin yhteislaululla. Nälkämaan laulu vaihtui Karjalaisten lauluun kuin vertauskuvana seuran ensimmäisestä Kainuun ulkopuolella pidetystä sukkokouksesta. KUVA: MARIJATTA TÖRHÖNEN

Samaa suurta sukua

Samaa suurta sukua

Eskil Piiran jälkeläiset saattoivat viettää esi-isänsä 400-vuotissyntymäpäivää sukujuhlilla Nurmeksessa.

MARJATTA TÖRHÖNEN

Vuonna 1983 Kuhmon Lentiirassa perustettu Eskil Piira Sukuseura järjesti neljänentoista sukukokouksensa ensimmäistä kertaa Kuhmon ulkopuolella, Nurmeksessa.

Sukuseuran puheenjohtaja **Pekka Piironen** kertoi avauspuheessaan Nurmeksens olleen menneinä aikoinakin portti Kainuusta etelään, kun suvun kantaisän jälkeläiset siirtyivät synnyinseudultaan uusille asuinsijoille.

Eskil Piiran jälkeläisten jalanjäljillä

Pekka Piironen mainitsi, että väestörekisterikeskuksen mukaan Piiraisia, Piirosia ja lukuisia kantanimen johdannaisia sukunimenään kantavia henkilöitä on maassamme noin 13 300. Nimi on myös kahdenkymmenen yleisimmän sukunimen joukossa.

– Kun en tilastoista löytänyt suvun nurmeslaisien jäsenten lukumäärää, turvauduin Eniron nume-

ropalveluun. Sen mukaan paikkakunnalla on 170 puhelinnumeronsa ilmoittanutta Piirosta, kun esimerkiksi Lieksasta heitä löytyy vain kuusikymmentäviisi, Pekka Piironen totesi. – Voimmekin siis sanoa olevamme täällä vahvasti esi-isämme jälkeläisten jalanjäljillä.

Uudisraivaaja Kuhmon Kiekinniementä

Pohjois-Pohjanmaan Pudasjärvellä vuonna 1609 tai 1610 syntynyt **Eskil Laurinpoika Piira** sai 1651 lailisen omistuskirjan raivaamaansa Kuhmon Lammasperässä sijaitsevaan Kiekinniemen tilaan. Eskilistä ja hänen kuudesta pojastaan kehkeytyi 1600-luvun loppupuolella kylän mahtisuku. Aluksi asuttiin suurtaloudessa Lammasperän Kiekin Piiralassa aina vuoteen 1688 saakka. Sen jälkeen pojille erotettiin kantatilasta omia tiloja.

Vielä 1820-luvulla lammasperäläisistä neljännes oli Piiraisia ja heidän hallinnassaan oli puolet kylän maista.

Tuomas Piironen vaikutti Nurmeksessa

Kotiseutuneuvos **Matti Hiltunen** kertoi juhlapuheessaan erään nurmekselaisittain merkittävän Piironen elämänvaiheista. Vuonna 1801 Lipinlahdessa synty-

nyt **Tuomas Piironen** oli niin yhteiskunnallisessa kuin seurakunnankin elämässä aktiivinen vaikuttaja, jota voidaan pitää Nurmeksens evankelisen liikkeen isänä. Piironen asui ja viljeli Mikonsalmen itäpuolella olevaa Pirolan tilaa.

Paavo Ruotsalainen teki 1800-luvun alussa useita matkoja Pielisen Karjalaan. Piironenkin tutustui hänen oppeihinsa. Hän vieraili usein Nilsin Aholansaaressa pyytämässä ohjausta oppi-isältään. Myöhemmin heidän tiensä erosivat, kun Piironen siirtyi heräneisyydestä evankelisen herätysliikkeen kannattajaksi tutustuttuaan **Henrik Gabriel Hedbergin** uskonkäsitykseen.

Tuomas Piirosesta meitä muistuttaa yhäkin itäkaupungissa oleva Tuomaankatu.

Samaa suurta sukua ja perhettä

Piiraja on moneen lähtöön. Sukuseuran nykyinen varapuheenjohtaja **Jorma Piirainen** kertoi, kuinka Piiranimi on vaihtunut milloin Piraiseksi, Pijraiseksi, Piraksi, Pijroiksi, Piiraiseksi tai Piiroseksi.

– Syy tähän erittäin monipolviseen nimenvaihteluun löytyy vanhoista kirkonkirjoista. Ruotsia äidinkielenään puhuvat ja joskus

vajavaisella kirjoitustaidolla varustetut kirkonmiehet ovat kirjanneet suomenkielisten ja usein kirjoitustaidottomien seurakuntalaistensa nimet vähän miten sattuu.

– Samankin perheen lapset on voitu viedä kirkonkirjoihin kirjoitusasultaan toisistaan poikkeavilla sukunimillä.

Juuret kiinnostavat yhä useampaa

Myös nurmekselainen **Risto Piironen** osallistui sukujuhlaan. Hänen sukunsa on asunut Mujejärvellä jo 170 vuotta.

– Olen ollut mukana juhlailla neljä kertaa. Tärkeintä tällaisissa tapaamisissa ja sukututkimuksessa on omien juurien löytäminen ja yhteisyyden tunne. Täälläkin oli Piirosia ja Piiraisia ympäri Suomea ja **Dale Piirainen** aina Yhdysvalloista asti.

Pohjois-Karjalan Sukututkijain seuran ja Sukuseurojen keskusliiton tervehdyksen sukujuhlaan toi **Esa Pulkkinen**. Hän totesi muun muassa, että omat juuret kiinnostavat nykyihmistä.

– Paikallisuus korostuu samalla kun kansainvälistyminen lisääntyy. Maassamme on noin 20 000 sukututkimuksen harrastajaa ja lähes tuhat sukuseuraa, hän mainitsi.